

§ 2.

Rozdělení dávky mezi země, případně župy provede se na základě spotřeby dle toho, kam pivo přímo z výroby nebo z obchodního skladu bylo zasláno.

§ 3.

Zásoby piva, zdaněné dle dosavadních zákonných ustanovení při výrobě mladinky, nepodléhají dani, zavedené zákonem ze dne 22. prosince 1920, č. 676 Sb. z. a n., za následujících podmínek:

Výrobce je povinen ohlásiti dozorčímu úřadu dříve než po 1. lednu 1921 koná novou várku, a nejpozději do 5. ledna 1921 zásobu piva a mladinky dle stavu z 1. ledna 1921 s označením množství a jakosti piva a mladinky a s výkazem o jich uložení ve spilce, v ležáckém sklepě a v dopravních nádobách.

O odbytu tohoto, dle dosavadních předpisů zdaněného množství z pivovaru platí ustanovení zákona ze dne 25. září 1919, č. 583 Sb. z. a n., po případě zákona ze dne 22. prosince 1920, č. 676 Sb. z. a n., při čemž však nutno v záznamu o odbytu a na původních stvrzenkách výslovně poznamenati, že jde o pivo vystavené na účet ohlášených zásob.

Pro splacení uvěřené dosavadní daně, jakož i pro vrácení daně při vývozu piva dle dosavadních předpisů zdaněného do celní ciziny platí dosavadní předpisy.

Podnikatel je povinen o postupu vyčerpávání hlášeného množství zásob vésti oddělený záznam o odbytu; po vyčerpání zásob je podnikatel povinen záznam tento uzavřiti a ohlásiti to neprodleně dozorčímu úřadu; podobně jest povinen postupovati podnikatel obchodního skladu.

§ 4.

Pivo, zdaněné již dle dosavadních předpisů, podléhá pouze zemské, případně župní dávce, a to:

a) Při odbytu z pivovarů platí se pouze tato dávka, nikoliv také státní daň z piva, o němž se vede zvláštní záznam o odbytu dle čl. II., § 3, tohoto nařízení.

b) Z veškerého ostatního piva, jež se nachází dne 1. ledna 1921 v obchodních skladech piva, v hostinských a jiných podnicích prodejem piva se zabývajících, nebo které se nacházejí dne 1. ledna 1921 teprve v dopravě a do uvedených podniků později se dopraví, jest podnikatel povinen zapraviti zemskou, případně župní dávku ve výměře, stanovené v článku II. zákona ze dne 22. prosince 1920, č. 676 Sb. z. a n., a to způsobem, stanoveným pro zapravování

všeobecné daně nápojové vůbec, avšak s vyznačením, že jde pouze o zemskou, případně župní dávku z piva. Dávka jest splatna u piva, které se u podniku dne 1. ledna 1921 již nachází, do 5. ledna 1921 a u piva ostatního nejbližší všední den po jeho uložení do podniku.

Článek III.

§ 1.

Odebírání a zkoušení vzorků mladinky, případně piva k účelům vyšetření předepsané nejmenší stupňovitosti budou konati finanční orgány jako doposud k poukazu příslušných úřadů.

§ 2.

Sleva, vyhrazená pivovarům dle § 1 zákona z 11. března 1920, č. 160 Sb. z. a n., vyplatí se pivovarům za dobu od 1. září do 31. prosince 1920 za podmínek citovaným zákonem stanovených, při čemž se vezme za základ pro slevu poměrně k uvedené době jedna třetina daňových stupňů ve 4. odst. citovaného paragrafu stanovených.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1921 a provedením jeho pověřuje se ministr financí.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Kovařík v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Mičura v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Fatka v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Gruber v. r.	Dr. Fainor v. r.
Dr. Šusta v. r.	Husák v. r.
Průša v. r.	Dr. Brdlík v. r.

Čís. 679.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 31. prosince 1920,

jmž se provádí zákon ze dne 22. prosince 1920, č. 677 Sb. z. a n., o změně zákona ze dne 17. října 1919, č. 572 Sb. z. a n., o zvláštní dávce z vína v lahvích, a zákona ze dne 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n., o všeobecné dani nápojové.

Na základě článku III. zákona ze dne 22. prosince 1920, č. 677 Sb. z. a n., nařizuje se:

Článek I.

Ustanovení §§ 1, 7, 11 a 14 vládního nařízení ze dne 16. prosince 1919, č. 667 Sb. z. a n.,

Jímž se provádí zákon o zvláštní dávce z vína v lahvích ze dne 17. října 1919, č. 572 Sb. z. a n., se nahrazují, pokud se týče doplňují, dle následujících ustanovení:

§ 1.

Nečiní se rozdílu, zdali jde o víno z hroznů, neb o víno ovocné, neb o víno umělé, neb o víno šumivé; dávka se řídí výhradně dle ceny.

Co jest rozuměti šumivým vínem, stanoví § 24 tohoto nařízení.

§ 7.

Okolnost, zda při víně v lahvích menších než ½ litrových nečiní cena za 1 litr více než 5 K, zjistí se přepočtením ceny vína v uvedených lahvích menších na cenu láhve 1 litrové a se zřetelem na případné srážky za láhve, přípustné dle §u 2 zákona.

§ 11, odst. 2.

V odstavci tomto připojí se za slova „od 1 až do 10 K“, slova: „dále na 20 K a 30 K“.

§ 14, odst. 6.

V případech, kde svobodné skladiště je spojeno se školením vína ve velkém, může ministerstvo financí k žádosti podnikatele výjimečně povolití zařízení kontrolní, přízpůsobené jeho vlastním obchodním zápisům (sklepni knize a pod.).

Článek II.

Ustanovení §§ 5, 10, 14, 15, 21, 27, 30 a 31 vládního nařízení ze dne 16. prosince 1919, č. 666 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon ze dne 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n., o všeobecné dani nápojové, se nahrazují, pokud se týče doplňují, dle následujících ustanovení:

§ 5.

Povinnost k zapravení daně z nápojů stává i tehdy, když se nápojů užije k výrobě zboží pevného, na př. šťáv k výrobě cukrovinek, nebo k výrobě nápojů jiného druhu, na př. vína k výrobě likérů, nebo k výrobě tekutin, lichž nelze přímo jako nápojů užívat, na př. vína k výrobě lihu.

Při nápojích v sudech, přicházejících do obchodu obvykle v mírách $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, 1 a 2 hl, lze počítati pro vyměření množství sudů s obsahem

24 až	26	litrů	za	25	litrů,
48	„	52	„	„	50
97	„	103	„	„	100
194	„	206	„	„	200

Osvobození od daně z nápojů zkažených, podrobených dalšímu průmyslovému zpracování (§ 4, odst. 4., zák.), přiznati lze tehdy, mají-li nápoje tyto býti odebrány z obchodu ve velkém dle §u 8, I., zákona, dále prokáže-li žadatel hodnověrně a k vyzvání finančního úřadu na vlastní útraty posudkem odborného znalce, že nápoje jsou zkažené a k lidskému požívání nezpůsobilé, a konečně, má-li se nápoj zpracovati na výrobek, který by nesnesl zatížení všeobecnou dani nápojovou.

Žádost s udáním všech rozhodujících okolností musí podati ten, kdo zkažené nápoje chce z obchodu ve velkém odebrati a je do svého podniku s nárokem na osvobození od daně nápojové k dalšímu zpracování dopravit; o žádosti rozhoduje finanční úřad I. stol., který může naříditi neb úředně na náklad podnikatelův provésti vhodnou denaturaci nápojů, k dalšímu zpracování určených, a úřední intervencí nebo požadováním jistoty zjednati si záruky, že nápoje tyto budou udaným způsobem zpracovány; až do úplného zpracování nápojů, od daně osvobozených, ručí žadatel za daň na nich váznoucí.

§ 10.

V bodě 1. tohoto §u nahradí se znění „§ 1, č. 1.—5.“ zněním „§ 1, č. 1.—6.“ a v bodě 2. částka „4000 K“ částkou „8000 K“.

§ 14.

Nevyšší množství výroby pro vlastní spotřebu, která nepodléhá dani, stanoví se pro kalendářní rok a domácnost úhrnem dvěma hektolitry u vína, vinného a ovocného moštu a padesáti litry u jiných šťáv ovocných.

§ 15.

Připojí se nový, poslední odstavec:

Za obdobných podmínek možno povolití daně prostou vlastní výrobu ovocných šťáv (§ 1, č. 1. a 2. zák.), určených k dalšímu zpracování v témž podniku; provozuje-li výrobce spolu prodej těchto šťáv v malém, spadá tento prodej pod ustanovení § 16 zák.

§ 21, 3. odst.

Vracení nebo přenos zapravené daně může povolití finanční úřad I. stol. v případech, když vracení neb výměnu nápojů nezavinil podnikatel k zapravení daně povinný, jako na př. když dodané nápoje byly vadné, nebo když byly žadateli dodány nápoje bez objednávky a pod., a když žádost byla podána do 30 dnů po obdržení zásluky nápojů, které se vracení nebo přenos daně týká.

§ 27, odst. 2. a 3.

Vydá-li obchodník ve velkém knihu se stvrzenkami pro něho zbylými dozorcímu úřadu, stačí stvrzenky tyto vyhotovovat pouze ve 2 stejnopisech; jednotlivé knihy možno odevzdati bez ohledu na to, že měsíc již skončil, třeba až po úplném vypsání knihy, nejdéle však do konce příštího měsíce.

Finanční úřad I. stol. může jednotlivým podnikatelům naříditi, by předepsané stvrzenky, určené pro odběratele, připevňovali určitým způsobem buď přímo na nádoby (sudy), v nichž se nápoje dopravují, nebo na průvodní listiny, účty a jiné doklady, zásilky se týkající.

§ 30, odst. 3.

Nechce-li podnikatel zapraviti daň z oněch již zdaněných nápojů buď cizích, které převzal z jiného závodu, nebo z vlastních, které se do jeho podniku vrátily, je povinen zaznamenati převzetí, pokud se týče navracení takových nápojů s udáním množství a druhů, výrobce, důvodu, dne převzetí, pokud se týče navracení, dále podstatného obsahu stvrzenek o jich dřívějším zdanění (§ 19 zák.) a stejně i postupný odbyt v zápisech o výrobě a odbytu (§ 19 zák., § 31 vyk. nař.) dle ustanovení pro tyto zápisy vydaných. Finanční úřad I. stol. je oprávněn podnikům uložit, by každé jednotlivé převzetí již zdaněných cizích nebo vlastních nápojů hlásili nejdéle během následujícího všedního dne písemně dozorcímu úřadu (§ 35).

§ 31.

Zápisy o výrobě a odbytu jsou:

1. kniha o výrobě s následujícími položkami: den výroby, druh a množství použitých surovin a vyrobených nápojů, a počet, druh a označení nádob, v nichž nápoje byly uloženy;

2. kniha o odbytu s následujícími položkami: den odbytu, jméno a bydliště příjemcovy, způsob dopravy, počet, druh a velikost dopravních nádob (u sudů též čísel), úhrnný počet litrů u každého druhu, částka vypadající daně a den, kdy byla daň zapravena.

Zápisy tyto jest konati postupně, a to v knize o výrobě neprodleně po výkonu a v knize odbytové bezprostředně před odbytem pro jednotlivé

druhy nápojů zvlášť. Od vedení těchto knih může finanční úřad I. stol. podnikatele zprostiti, jsou-li žádané údaje patrný z obchodních knih neb jiných zápisů podnikatele. Finanční úřad I. stolice může naříditi, by o nápojích, jež jsou z jakéhokoli důvodu od daně osvobozeny, byly vedeny zvláštní knihy.

O odbytu nápojů pro jiného živnostenského podnikatele bez ohledu na množství a pro soukromého odběratele, dosahují-li množství aspoň 10 litrů, musí býti vyhotoveny průvodní stvrzenky dle vzorce č. 5. ze zvláštní, postupně vedené knihy, ve 3, případně 2 stejnopisech, s kterými se naložení dle ustanovení obsažených v § 27 tohoto nařízení.

Při podomním obchodu, kde nejsou jednotlivé objednávky předem známy, lze vésti jednu knihu hlavní, do které se zanáší množství odevzdané rozvažecům nápojů, a knihy vedlejší, z kterých každý rozvažec vystavuje stvrzenky jednotlivým odběratelům.

Článek III.

Dodatečné zdanění zásob nápojů, vyjmenovaných v § 1, č. 1. a 2., zákona o všeobecné dani nápojové, dle zvýšených sazeb nutno provést dle stavu ze dne 1. ledna 1921 do 5. ledna 1921 obdobně dle ustanovení §§ 35 až 37 zák. ze dne 25. září 1919, čís. 533 Sb. z. a n., a §§ 43 a 44 vládního nař. ze dne 16. prosince 1919, čís. 666 Sb. z. a n.

Článek IV.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1921.

Provedením jeho pověřuje se ministr financí.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Kovařík v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Mičura v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Fatka v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Gruber v. r.	Dr. Fainor v. r.
Dr. Šusta v. r.	Husák v. r.
Průša v. r.	Dr. Brdlík v. r.

Příloha k nařízení č. 679 Sb. z. a n.

Vzorec č. 5.

Strana 1.

(1. stejnopis zůstane v knize.)

Průvodní stvrzenka č.

k § 19 zák., § 31 vyk. nař. o všeobecné dani nápojové.

Pan (jméno výrobce neb podnikatele skladu)

v
.....

předal panu (odběratel)

v
.....

množství a druh nápojů

počet, velikost, druh a čísla nádob

kdy? ze svých zdaněných zásob.

Podpis:

.....
(toho, kdo nápoje vydal.)

Strana 2.

(2. stejnopis pro odběratele nápojů.)

Průvodní stvrzenka č.**k § 19 zák., § 31 vyk. nař. o všeobecné dani nápojové.**

Pan (jméno výrobce neb podnikatele skladu)

▼
předal panu (odběratel)

▼

množství a druh nápojů

počet, velikost, druh a čísla nádob

kdy? ze svých zdaněných zásob.

Podpis:

.....
(toho, kdo nápoje vydal)

Strana 4.

Výrobci limonád, minerálních vod a sodových vod a piva, jakož i podnikatelé skladů těchto nápojů jsou povinni vydati o každém odbytu nápojů pro jiného živnostenského podnikatele bez ohledu na množství, a pro soukromého odběratele, dosahuje-li množství aspoň 10. l, tuto stvrzenku na důkaz, že nápoje jsou zdaněny. Příjemce nápojů jest povinen, vyhotovení této stvrzenky žádati a ji kdykoli na požádání finančním orgánům předložiti; obdržel-li nápoje beze stvrzenky vůbec nebo se stvrzenkou nesprávně vyplněnou, je povinen ohlásiti to neprodleně finančnímu úřadu; opomenutí se stíhá dle důchodkového trestního zákona.